Livsmedelsinformation vid e-handel

Här ger Livsmedelsverket vägledning om hur kraven i lagstiftningen kan uppnås. Vägledningen är inte bindande och utesluter inte andra sätt att uppfylla kraven.

Här får du veta vad som gäller för märkning och livsmedelsinformation vid e-handel.

Företagares ansvar för livsmedelsinformation i samband med e-handel med färdigförpackade livsmedel är omfattande. Obligatorisk information enligt artikel 9 i förordning (EU) 1169/2011, utom datummärkning, ska anges på underlaget till e-handelsförsäljningen (webbplats, socialt media, app, mejl eller liknande) så att det finns tillgängligt för konsumenten eller storhushållet innan köpet avslutas. Se artikel 14 förordning (EU) nr 1169/2011.

Läs mer under länken om distansförsäljning av färdigförpackade livsmedel, om vissa undantag för bland annat referensnummer för nötkött och kodnummer för kontrollorgan.

Obligatoriskt att informera om

Distansförsäljning av färdigförpackade livsmedel

Distansförsäljning – inte färdigförpackade livsmedel

Ett företag kan ha stora mängder information på sin webbplats, ofta på flera olika sidor på webbplatsen, där produkter saluförs. Denna information, oavsett om den ligger på samma sida eller en annan sida på webbplatsen än där produkten finns, kan komma att ses som livsmedelsinformation.

Här följer några aspekter på livsmedelsinformation som särskilt bör beaktas vid försäljning just via e-handel.

Språk

Den obligatoriska livsmedelsinformationen ska vara på ett språk som lätt förstås av konsumenterna i den medlemsstat där livsmedlet **saluförs**. Bestämmelsen i 5 § LIVSFS 2014:4 bör läsas i ljuset av artikel 15.2 i förordning (EU) nr 2011/1169 som säger att de medlemsstater där ett livsmedel saluförs får föreskriva att uppgifterna inom deras territorium ska anges på ett eller flera av unionens officiella språk. Se artikel 15 i förordning (EU) nr 1169/2011.

I 5 § LIVSFS 2014:4 anges att den obligatoriska informationen ska vara på svenska. Ett annat språk får användas om språket endast obetydligt skiljer sig från svenska. Detta gäller även obligatorisk livsmedelsinformation som tillhandahålls för livsmedel som saluförs via e-handel. Livsmedelsverkets tolkning är att de mer specifika bestämmelserna i 5 § i LIVSFS 2014:4 endast riktar sig till livsmedelsföretagare med *verksamhet i Sverige*.

Tydlig och tillgänglig information

Livsmedelsinformation ska vara korrekt, tydlig och lätt att förstå för konsumenten. Se artikel 7.2 i förordning (EU) nr 1169/2011. Detta gäller oavsett var information finns, alltså även om den förekommer i e-handeln, till exempel på en webbplats eller i en app.

Den obligatoriska livsmedelsinformationen, utom datummärkning, ska finnas tillgänglig innan köpet avslutas och finnas på stödmaterialet för distansförsäljningen. Det kan tillhandahållas på andra lämpliga sätt som identifieras tydligt av livsmedelsföretagaren och om så sker så får_livsmedelsföretagaren inte ta ut en extra avgift av konsumenterna. Se artikel 14 i förordning (EU) nr 1169/2011. Det här betyder att den obligatoriska informationen till exempel kan göras tillgänglig för konsumenten eller storhushållet på webbplatsen eller i appen, innan köpet avslutas enligt artikel 14 i samma förordning.

I artikel 12 punkt 1 i samma förordning, som handlar om tillgänglighet och placering av obligatorisk livsmedelsinformation, framgår att den obligatoriska livsmedelsinformationen ska finnas tillgänglig och vara lättåtkomlig. Det gäller alla livsmedel. Att exempelvis behöva leta på olika sidor på webbplatsen för att få tag på den fullständiga obligatoriska informationen om ett livsmedel kan inte anses uppfylla lagstiftningens krav. Det bör alltså inte enbart räcka med att informationen finns tillgänglig på stödmaterialet (i detta fall webbplatsen) i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 1169/2011.

E-handelslagen och kontaktuppgifter till företaget

Vid e-handelsförsäljning finns krav på att företaget ska ange sina kontaktuppgifter på till exempel webbplatsen, i det sociala mediet och liknande där försäljningen sker. Dessa krav finns i lagen (2002:562) om elektronisk handel och andra informationssamhällets tjänster, vilken ligger under Konsumentverkets kontrollansvar.

Vilket kontrollansvar har Konsumentverket i förhållande till livsmedelslagstiftningen?

Näringsdeklaration

Näringsdeklaration ska innehålla de uppgifter som anges i artikel 30.1 och 30.2 i förordning (EU) nr 1169/2011. De ska anges i tabellform med siffrorna under varandra, om utrymmet tillåter detta. Vid e-handelsförsäljning kan inte undantaget om ont om utrymme tillämpas. Platsen för uppgifter enligt artikel 14 på till exempel en webbsida kan inte vara begränsad, till skillnad från om uppgifterna anges på förpackningen.

Näringsdeklaration

Länkar, kategorier, recensioner med mera

Den som driver e-handel har stora möjligheter att lägga in mycket information om sina produkter. Företagen måste tillhandahålla obligatorisk livsmedelsinformation men ofta finns mycket mer, frivillig information om livsmedlen, till exempel information om de olika ingredienserna och olika typer av påståenden.

Det kan exempelvis se ut så att en försäljare har obligatorisk information om sina livsmedel, samt en länk som heter ”Läs mer”. Klickar man på ”Läs mer” kommer man till annan, frivillig information. Det kan till exempel röra sig om en blogg som handlar om livsmedlet, om artiklar om påstådda positiva egenskaper eller om kundrecensioner. Den länkade information är att se som livsmedelsinformation och bör kontrolleras. Se definitionen av livsmedelsinformation i artikel 2 punkt 2 a i förordning (EU) nr 1169/2011. Om dessa länkar ligger på en webbplats som företaget ansvarar för, har de även ansvar för att den frivilliga informationen i länkarna tillåts på webbplatsen. Om sådan frivillig information inte följer livsmedelslagstiftningen kan kontrollmyndigheten överväga att rikta åtgärder mot livsmedelsföretagaren.

En annan vanlig företeelse i e-handeln, särskilt vid försäljning av kosttillskott, är att dela in produkterna i olika kategorier, eller grupper, som var och en har en rubrik, till exempel ”Träning”, ”Allergi”, ”Mage” och så vidare. Även dessa kategorinamn är att se som livsmedelsinformation om de livsmedel som finns under varje kategori.

E-handel som vänder sig till andra företagare som kunder

De flesta företag som säljer livsmedel via e-handel vänder sig direkt till slutkonsumenter men det finns också e-handel som vänder sig till livsmedelsföretagare som kunder.

Artikel 14 i förordning (EU) nr 1169/2011 om distansförsäljning är tillämplig vid försäljning till konsumenter och storhushåll. Däremot är bestämmelsen inte tillämplig när e-handel vänder sig till andra livsmedelsföretagare än storhushåll. Se även artikel 6 om grundläggande krav som säger att varje livsmedel som är avsett för slutkonsumenter eller storhushåll ska åtföljas av livsmedelsinformation i enlighet med förordningen.

I de fall där e-handeln med färdigförpackade livsmedel *bara* vänder sig till andra *livsmedels*företagare (utom storhushåll) gäller alltså inte samma krav på livsmedelsinformation som då e-handeln vänder sig till konsumenter och storhushåll. Det finns inget krav på att all obligatorisk information ska finnas tillgänglig på webbplatsen innan köpet avslutas.

Om en e-handel istället, eller också, vänder sig till företagare som *inte* är livsmedelsföretagare blir fallet ett annat. Företagare som inte är livsmedelsföretagare bör anses vara slutkonsument (jämför artikel 1.3 i förordning (EU) nr 1169/2011 och artikel 3. 18 i förordning (EG) nr 178/2002). Då är de konsumenter vilket är det som krävs för att artikel 14 i förordning (EU) nr 1169/2011 ska vara tillämplig.

Ansvar för informationen

Senast uppdaterad 29 juni 2026 Ansvarig grupp ROR_LH